

Współtworzenie kultury znów jest proste

Przewodnik dla zainteresowanych
współpracą, współdzieleniem
i współdziałaniem w kulturze.

Wstęp

Fundusz Współpracy to narzędzie, dzięki któremu łatwiej będzie współtworzyć życie kulturalne Białegostoku.

Wierzymy, że dzięki zwiększeniu dostępności przestrzeni, sprzętu i kompetencji posiadanych przez instytucje kultury wspólnie sprawimy, że białostocka kultura będzie ciekawsza, bardziej różnorodna i angażująca.

Fundusz Współpracy jest jednym z trzech głównych zadań strategicznych wyznaczonych w „Programie polityki kulturalnej Miasta Białystok na lata 2018-2022 plus”. Wyraża ideę zapisaną w głównym hasle tego dokumentu, czyli połączenia słów „zauważalność” i „ważne”, zapisanego w postaci: **„ZAUWAŻALNE”**.

Wyrażamy w ten sposób chęć lepszego zaspokojenia potrzeb kulturalnych mieszkańców miasta. Osiągniemy to dzięki poprawieniu warunków pracy lokalnych twórców kultury i stworzeniu przestrzeni dla aktywności nowych osób i organizacji.

Fundusz Współpracy powstał po to, aby współtworzenie kultury znowu stało się proste. Ogranicza istniejące, obiektywne trudności i pozwala twórcom skupić się na jakości działań i wydarzeń kulturalnych.

Zapewnia środki finansowe na pokrycie dodatkowych kosztów i ogranicza ryzyko związane z wymianą zasobów. Nie jest obowiązkowy. To rodzaj szansy, z której bez obaw mogą skorzystać wszyscy zainteresowani. Fundusz Współpracy to bowiem komfortowa okazja do budowania relacji i wspólnego tworzenia nowych doświadczeń w białostockiej kulturze.

Zależy nam na pełnym wykorzystaniu możliwości oferowanych przez Fundusz Współpracy. To innowacja - narzędzie, które nie ma swojego odpowiednika w Polsce. Jego pierwsza edycja będzie pilotażem, który ma pomóc nam wszystkim w zrozumieniu wzajemnych oczekiwań i możliwości ich realizacji.

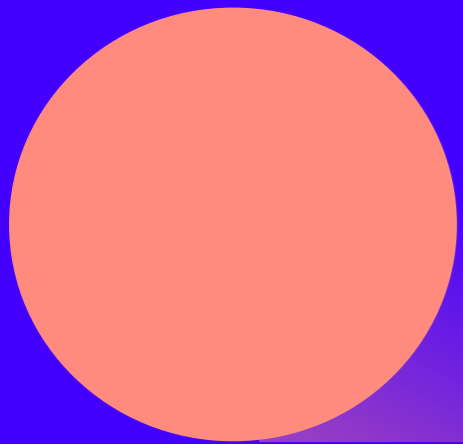
Niniejszy przewodnik wytycza pierwszy szlak. Pokazuje korzyści, omawia istniejące zagrożenia, nazywa i rozwiewa wątpliwości. Daje nam szansę na nabranie pewności siebie w posługiwaniu się Funduszem. Wierzymy jednak, że ludzie kultury – tak jak się to już wielokrotnie zdarzało - odważą się na więcej i w następnych edycjach Funduszu Współpracy sami dowiodą, jak wielki potencjał tkwi we współpracy, współdziałaniu i współtworzeniu kultury.

ZAU

WAŻ

AL

NE

IDEA

Zgodnie z hasłem „**ZAUWAŻALNE**”, na którym został zbudowany „Program polityki kulturalnej Miasta Białostok na lata 2018-2022 plus”, Fundusz Współpracy dotyczy wszystkich mieszkańców miasta.

W tym przewodniku skupimy się jednak na jego praktycznej stronie, czyli jego wpływie na jakość warunków tworzenia kultury. Dlatego właśnie pierwsze pytanie zostało sformułowane właśnie w ten sposób – czy Fundusz Współpracy jest **WAŻNY**?

To narzędzie zostało zaprojektowane po to, aby ulepszyć warunki tworzenia i animacji miejskiej kultury. Jego wykorzystanie nie jest obowiązkowe. Może jednak przynieść realne korzyści tym, którzy:

Czy Fundusz Współpracy jest **WAŻNY**?

Posiadają zasoby, którymi mogą się podzielić.

Szukają sposobów na wzmocnienie własnych instytucji lub organizacji.

Dbają o poszerzanie własnej publiczności i dotarcie do zupełnie nowych osób.

Chcą budować relacje z innymi twórcami i animatorami kultury.

Potrzebują wsparcia instytucji kultury.

**Wierzimy,
że każda instytucja
i organizacja, artysta
lub artystka, animator
bądź animatorka
kultury identyfikuje się
przynajmniej z jednym
z powyższych zdań.**

**Tak, to dla mnie ważne
i może być przydatne
– wypowiedzenie
tego zdania otwiera
nową perspektywę
myślenia o współpracy
i współtworzenia
kultury w Białymstoku.
Warto się na nią dobrze
przygotować.**

Dla kogo powstał FUNDUSZ WSPÓŁPRACY?

Dla wszystkich, którzy prowadzą niekomercyjną działalność kulturalną.

Oficjalne zasady funkcjonowania Funduszu Współpracy są określone w Regulaminie wprowadzonym Zarządzeniem nr 410/19 Prezydenta Miasta Białegostoku z dnia 06 czerwca 2019 r. Znajdziemy w nim potwierdzenie tego, że do działania zaproszone są:

Miejskie instytucje kultury

Organizacje pozarządowe, otrzymujące dotacje z budżetu Miasta Białegostoku na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie

Stypendiści i stypendystki otrzymujące stypendia artystyczne z budżetu Miasta Białegostoku na podstawie odrębnej uchwały Rady Miasta Białystok w sprawie ustanowienia stypendiów artystycznych osobom zajmującym się twórczością artystyczną, upowszechnianiem kultury i opieką nad zabytkami

Indywidualni twórcy i twórcynie, animatorzy i animatorki kultury oraz inne grupy nieformalne

Regulamin Funduszu dzieli środowisko białostockiej kultury na „beneficjentów” i instytucje kultury. Brzmi to tak, jakby instytucje były darczyńcami. Ale to tylko pozory. To właśnie instytucje kultury mogą tu najwięcej zyskać. Taki zapis wynika przede wszystkim z kluczowej roli instytucji. Bez deklaracji chęci dzielenia się swoimi zasobami i przeprowadzenia kilku proceduralnych kroków, dana instytucja nie będzie mogła korzystać z Funduszu Współpracy, a jej zasoby nie będą dostępne dla innych „beneficjentów”.

Jakie korzyści pozwala wypracować FUNDUSZ WSPÓŁPRACY?

Instytucje kultury są kluczowe. Dla nich Fundusz Współpracy to nie tylko okazja do lepszego wykorzystania posiadanych zasobów, ale przede wszystkim sposób na:

Wzbogacenie swojej oferty

**Pogłębienie relacji z twórcami
i animatorami kultury**

Pozyskanie nowych partnerów

Wzmocnienie swojego wizerunku

Poszerzenie własnej publiczności

**Zyskanie dodatkowych środków
finansowych**

Organizacje społeczne, stypendyści oraz twórcy niezależni (w tym grupy nieformalne) mogą zaś:

**Skorzystać z zasobów lokalowych
i sprzętowych instytucji**

**Wzmocnić swoją wiedzę i doświadczenie
w organizacji wydarzeń**

**Poszerzyć zasięg swojej komunikacji
i promocji**

**Zyskać dostęp do wielotysięcznej
publiczności**

Poprawić jakość swoich działań

Nawiązać nowe relacje i partnerstwa

Dla jeszcze nieprzekonanych instytucji kultury:

Tak. Fundusz Współpracy to dodatkowa praca. I kilka istotnych obowiązków, które na początku mogą budzić wątpliwości. Czy ten wysiłek ma sens?

Oczywiście! Jest kilka ważnych kwestii.

1

Institucje kultury mogą traktować to narzędzie jako sposób na pogłębienie swoich relacji z twórcami i animatorami kultury. To szansa na wyjście poza istniejący już krąg partnerów i nawiązanie współpracy z nowymi osobami i organizacjami. Dzięki pełnemu refinansowaniu kosztów związanych z prowadzeniem wspólnych działań instytucje nie ponoszą żadnego ryzyka związanego z dzieleniem się zasobami.

2

Dla wielu instytucji jest to również szansa na dodatkową mobilizację i przemyślenie swojej oferty kulturalnej. Instytucja chcąc wykorzystać w pełni możliwości Funduszu Współpracy nie może bowiem ograniczyć się tylko do czekania na potencjalnych „beneficjentów”. Zasada jest bowiem prosta – im więcej działań i współdzielenia posiadanych zasobów, tym większe refinansowanie. Instytucje mogą więc chcieć aktywnie zaprosić do współpracy jak największą liczbę osób i organizacji. To wymaga przygotowania odpowiedniego sposobu komunikacji, rozpoznania się w ekosystemie otaczającym instytucje kulturalnym i zdefiniowania pomysłu na wspólne działania.

3

Dla wielu instytucji to także okazja do poszerzenia swojej oferty. Lepsza oferta pomoże z pewnością w przyciągnięciu większej liczby potencjalnych uczestników i odbiorców kultury. Doświadczenie wspólnego uczestnictwa w kulturze potrafi zaś przynieść niezwykle efekty. Instytucje mogą stać się bardzo ważną częścią tego doświadczenia.

4

Fundusz Współpracy to także szansa dla wszystkich pracowników instytucji kultury. Refinansowanie obejmuje także ich dodatkową pracę. Czas poświęcony na wsparcie działań nowych partnerów może zostać zrekompensowany w postaci dodatkowej premii. To wymierna korzyść, o której nie wolno zapominać.

Zasady fundamentalne

W ramach Funduszu Współpracy organizujemy tylko wydarzenia o charakterze niekomercyjnym. Nie można w ten sposób współpracować przy wydarzeniach lub działaniach, za które ktoś pobiera opłaty.

Decyzję o realizowaniu danego działania lub organizacji wydarzenia we współpracy z instytucją kultury podejmuje zawsze dyrektor lub dyrektorka tej instytucji. Fundusz Współpracy nie zawiesza charakteru działalności danej instytucji i nie znosi odpowiedzialności jej kierownictwa za przestrzeganie zapisów ze statutu. Dyrektor lub dyrektorka ma prawo odmówić współpracy, gdy uzna, że jej charakter jest dalece odmienny od tego, co na co dzień prezentuje dana instytucja.

Każda instytucja samodzielnie określa zasady, dzielenia się posiadanymi przez siebie zasobami. Zasady te są jawne i udostępnione na stronach internetowych instytucji.

Istnienie Funduszu Współpracy nie dotyczy współpracy instytucji z podmiotami lub osobami zewnętrznymi, która dotychczas jest prowadzona na zasadzie partnerstwa i barterowej wymiany usług.

Fundusz Współpracy nie zamienia instytucji kultury w darmową wypożyczalnię sprzętu lub usług. Dzielnie się zasobami przez instytucję nie jest również rodzajem najmu pomieszczeń lub osób.

Strona finansowa Funduszu Współpracy jest kwestią rozliczeń pomiędzy daną instytucją a Urzędem Miejskim. Oznacza to, że w porozumieniu danej instytucji kultury z osobą, organizacją społeczną czy grupą nieformalną w ogóle nie pojawia się wątek pieniędzy. Nie ma też żadnych dokumentów finansowych.

Instytucja i jej partnerzy podpisują formalną umowę o współpracy, w której wymienione są wzajemne zobowiązania. Nie pojawiają się jednak w niej żadne kwoty. Nie jest to bowiem umowa o barterze, czyli wymianie świadczeń o równej wartości. Wzajemne zobowiązania dotyczą zasad udostępniania zasobów danej instytucji – np. kwestię transportu, zachowanie standardów bezpieczeństwa podczas wydarzenia czy procedurę postępowania w przypadku awarii.

PRAKTYKA

Jak będzie działać FUNDUSZ WSPÓŁPRACY?

Istotą Funduszu jest dzielenie się zasobami posiadanymi przez instytucje kultury. Zasoby mogą być materialne – to np. sala na spektakl, rzutnik albo nagłośnienie. Instytucje posiadają jednak również coś znacznie cenniejszego – wiedzę, doświadczenie i publiczność. Tym również mogą się dzielić.

Bo dzięki Funduszowi Współpracy każda instytucja może zyskać refinansowanie kosztów, które wynikają z udostępnienia innym posiadanych zasobów – np. kosztów obsługi sali, użyczenia sprzętu czy dodatkowej pracy pracowników. Władze miasta dokonują zwrotu poniesionych nakładów na podstawie sprawozdań przedstawionych przez instytucje.

Dzielenie jest proste. I korzystne.

Dzielenie się w tej formule nie służy wypracowywaniu dodatkowego zysku. Ani instytucje, ani osoby czy organizacje korzystające z ich zasobów nie mogą organizować w ten sposób wydarzeń komercyjnych. Nie mogą także pobierać opłat.

Instytucje same podejmują decyzję o chęci podzielenia się swoimi zasobami. Mogą odmówić albo zaangażować się tylko w ograniczonym zakresie. Jeśli jednak będą chciały wykorzystać wszystkie możliwości, jakie oferuje to narzędzie, muszą wykonać kilka prostych kroków:

- 1 Opracować listę dostępnych zasobów oraz zasady dzielenia się nimi.
- 2 Zacząć informować o tym swoje otoczenie i zapraszać do współtworzenia kultury.
- 3 Wejść we współpracę z zainteresowanymi osobami, organizacjami czy grupami nieformalnymi i za**PLAN**ować wspólne działania w danym roku.
- 4 Otrzymać zgodę Prezydenta Miasta na wdrożenie **PLAN**u w życie.
- 5 Zacząć się dzielić i korzystać z Funduszu Współpracy.
- 6 Reagować na spontaniczne propozycje i modyfikować **PLAN** w zależności od dostępności środków i gotowości na taki rodzaj współpracy.

PLAN zgodnie z Regulaminem to „wykaz możliwego do udostępnienia sprzętu i pomieszczeń oraz kosztów osobowych pracowników instytucji (dotyczących obsługi technicznej i merytorycznej) i innych poniesionych kosztów związanych ze współpracą. Elementem Planu jest też harmonogram współpracy oraz zestawienie planowanych do poniesienia kosztów a także Regulamin obiektu”. Urząd Miejski przygotował odpowiednie formularze, które wypełniają instytucje kultury i w ten sposób formalnie zgłaszają zasoby, którymi chcą się dzielić.

Taki formularz zawiera:

Informacje o profilu danej instytucji, czyli w istocie wypis zadań, które zostały określone w statucie. Jest to ważne, gdyż instytucja nie może podejmować działań lub organizować wydarzeń sprzecznych z jej statutem. Dla każdego dyrektora lub dyrektorki instytucji kultury statut jest podstawą do podejmowania decyzji o współpracy z daną osobą, organizacją czy grupą nieformalną.

Listę zasobów zgłoszonych do wykorzystania w ramach Funduszu Współpracy wraz z warunkami ich udostępnienia, parametrami i związanym z tym kosztem. Przykład: udostępnienie sali na 200 osób wraz pomieszczeniami towarzyszącymi, wyposażeniem technicznym i obsługą wiąże się z kosztem ok. 1000 zł za godzinę. Od razu można zauważyć, że nie jest to cena rynkowa – Fundusz Współpracy pokrywa realne koszty związane z udostępnieniem sali. Nie ma tu miejsca na działanie komercyjne.

Harmonogram współpracy, czyli spis wstępnie zawartych porozumień o udostępnieniu zasobów danej instytucji. Regulamin Funduszu Współpracy zakłada bowiem dwa tryby budowania takich relacji. Jeden z nich dotyczy wydarzeń, które wymyślono w trakcie pierwszego kwartału danego roku kalendarzowego i przewidziano do realizacji od początku maja do końca grudnia danego roku. Drugi sposób to wydarzenia i działania organizowane ad hoc – są one jak najbardziej możliwe, ale będą realizowane w ramach dostępności środków przewidzianych w budżecie miasta w danym roku.

Zestawienie planowanych kosztów, które wynikają z harmonogramu współpracy i porozumień zawartych w pierwszym kwartale danego roku kalendarzowego. Dzięki takiemu zestawieniu Urząd Miejski będzie w stanie zaplanować budżet Funduszu Współpracy na cały rok.

Aby **PLAN** mógł wejść w życie potrzebuje akceptacji ze strony Prezydenta Miasta Białegostoku. Środki przeznaczone na wdrożenie pilotażu Funduszu Współpracy w 2020 roku są bardzo ograniczone. To tylko 70 tysięcy złotych. Wszystkim zależy na tym, aby wydać je w sensowny sposób i zaangażować jak najwięcej nowych osób, organizacji i partnerów do współtworzenia kultury.

Instytucje, które chcą skorzystać z Funduszu Współpracy muszą przygotować swój **PLAN** w pierwszym kwartale każdego roku kalendarzowego. 10 kwietnia dostarczają go do Prezydenta Miasta i najpóźniej po 10 dniach otrzymują zgodę na jego wdrożenie lub zostają poinformowane o ewentualnych uwagach albo braku akceptacji dla zaproponowanych działań.

PLAN jest dokumentem jawnym i musi zostać ogło-

szony na stronach internetowych instytucji. Będzie także opublikowany na stronie www.bialystok.pl.

Z realizacji **PLAN**u instytucje kultury będą sprawozdawać się kwartalnie. Dzięki temu Urząd Miejski będzie wiedział, jakie koszty powinien zrefinansować. Środki będą przekazywane dwa razy do roku w formie dotacji na działalność bieżącą.

Na zakończenie danego roku musi zostać przygotowane sprawozdanie roczne. Będzie ono zawierać listę działań, opis „beneficjentów” i spis poniesionych kosztów. Dodatkowo oczekiwane jest sprawozdanie merytoryczne. Co najważniejsze – musi być w nim zawarta informacja o tym, czy instytucja zrealizowała swoje cele. Ciekawostką jest, że instytucja sama musi określić poziom własnych oczekiwań i opowiedzieć, w jaki sposób współpraca z „beneficjentami” pomogła w osiągnięciu

pożądanego celu. To sprawozdanie będzie podane do publicznej wiadomości.

Formalności związane z przystąpieniem instytucji kultury do Funduszu Współpracy nie wyczerpują jednak tematu budowania relacji i dobrego wykorzystania zasobów. Osiągnięcie wszystkich korzyści, jakie wiążą się z Funduszem zależy bowiem od stopnia zaangażowania wszystkich uczestników tego procesu w informowanie, przekonywanie i tworzenie okazji do wspólnego działania. Dlatego dobry **PLAN** w realnym życiu może wyglądać znacznie lepiej.

Z PLANem do ludzi

Trzeba mieć dobry **PLAN** i umieć nim zainteresować innych. W istocie wszystko zaczyna się od tego, w jaki sposób instytucja opracuje listę dostępnych zasobów oraz zasady dzielenia się nimi.

Ważne, aby była to bardzo atrakcyjna lista i zachęcała twórców i twórczynie, animatorów i animatorki kultury, organizacje społeczne i grupy nieformalne do składania propozycji współpracy i korzystania z udostępnianych zasobów danej instytucji.

Instytucja musi więc już na samym początku odpowiedzieć sobie na pytanie – jakich osób bądź organizacji szuka i zacząć te osoby skutecznie zapraszać do składania ofert współtworzenia miejskiej kultury za pomocą Funduszu Współpracy.

Już na początku roku trzeba więc możliwie ułatwić wszystkim zainteresowanym zdobycie szybkiej i pełnej informacji na temat zasobów, którymi instytucja chce się podzielić. Każdy powinien wiedzieć, co dana instytucja posiada i na jakich zasadach można z tego skorzystać. Trzeba też jasno określić oczekiwania instytucji – przecież dyrektor bądź dyrektorka nie musi zgadzać się na wszystkie pomysły i propozycje.

PLAN minimum to suchy spis rzeczy i usług – np. „sala warsztatowa na 10 osób, z której można skorzystać w każdy poniedziałek i wtorek pomiędzy godziną 9.00 a 15.00”.

PLAN, którego wszyscy by sobie pewnie życzyli będzie zawierał też zdjęcia, bardziej rozbudowaną informację i możliwe sposoby wykorzystania danego zasobu. Mogłoby to wyglądać w ten sposób:

Sala warsztatowa przeznaczona na pracę zespołową lub szkolenia dla maksymalnie 10 osób. Dobrze naświetlona, klimatyzowana, wyposażona w duży stół i krzesła. Konieczne jest dodatkowe wyposażenie w ekran w przypadku chęci skorzystania z prezentacji wyświetlanych z rzutnika. Niedaleko sali znajduje się toaleta. Do dyspozycji jest też kącik kuchenny wyposażony w czajnik, mikrofalówkę i ekspres do kawy. Sala nie jest dostępna dla osób niepełnosprawnych (wąskie drzwi i lokalizacja na 2 piętrze bez windy). Sala jest dostępna w każdy poniedziałek i wtorek pomiędzy godziną 9.00 a 15.00.

W **PLAN**ie możemy także zamieścić informację o wiedzy, doświadczeniu i kompetencjach pracowników instytucji, którymi dana instytucja chce się podzielić. Najprostszy przykład to np. osoby techniczne, które pomogą w wykorzystaniu pełnych możliwości udostępnianego wyposażenia. Bardziej ambitne instytucje mogą zaproponować szerszy zakres kompetencji swojego zespołu. Wśród potencjalnych możliwości jest:

PRZYKŁAD 1

PRZYKŁAD 1. *Pomoc merytoryczna przy organizacji wystawy. Załóżmy, że społeczność jakiegoś osiedla chciałaby zorganizować wystawę zdjęć zrobionych w przeszłości przez swoich dziadków i rodziców. Taka nieformalna grupa znalazła informację, że dana instytucja udostępnia stelaże ułatwiające montaż i prezentację wystawy w miejscu publicznym. Problem w tym, że ta grupa nie ma zupełnie wiedzy na temat tego, jak się konstruuje wystawy. Nie wie nic na temat przygotowania opisów, kryteriów doboru i rozmieszczenia zdjęć. Trudność może jej sprawić nawet stworzenie prostej informacji prasowej czy promocja w mediach społecznościowych. Instytucja mając na wyposażeniu stelaże z pewnością ma także pracowników umiejących z nich robić użytek. Może więc podzielić się wiedzą i czasem swoich pracowników, którzy pomogą tej społeczności osiedlowej w profesjonalnym przygotowaniu wystawy.*

W takich przypadkach instytucja musi wyraźnie podkreślić w swoim spisie zasobów, że udostępnieniu sprzętu towarzyszy także obsługa merytoryczna. I być może pokazać to na tego typu przykładach.

PRZYKŁAD 2

PRZYKŁAD 2. *Organizacja zajęć dla dzieci podczas spotkań dla dorosłych. Organizacja pozarządowa dostała grant z Urzędu Miejskiego na organizację serii bezpłatnych spotkań o muzyce. Potrzebuje sali, wsparcia technicznego i promocyjnego. Chciałaby również zorganizować eliminacje dla dzieci, żeby umożliwić udział w spotkaniach rodzicom. Rozwiązania podsuwa sama instytucja kultury – w ramach dzielenia się zasobami instytucja proponuje nie tylko przestrzeń, sprzęt, obsługę techniczną, ale też profesjonalne zajęcia dla dzieci uczestników spotkań.*

Oczywiście tutaj nie mamy do czynienia z wyjęciem pracowników – animatorów kultury. Instytucja oferuje to niejako w „pakiecie” i pokazuje, że jest w stanie wesprzeć potencjalnych partnerów również w takim zakresie. Fundusz Współpracy to okazja do tworzenia nowego rodzaju doświadczeń we współtworzeniu kultury.

PRZYKŁAD 3

Wsparcie przy organizacji koncertu stypendystki. Młoda śpiewaczka otrzymała stypendium artystyczne z budżetu Miasta Białegostoku na opracowanie wokalne twórczości lokalnych poetów. W ramach stypendium ma też zorganizować koncert. Nie stać jej jednak na wynajęcie profesjonalnej sceny i nagłośnienia. Wie również bardzo niewiele o organizacji takich wydarzeń. Po decyzji o otrzymaniu stypendium szybko jednak zgłasza się do kilku instytucji dysponujących odpowiednim sprzętem i posiadających doświadczenie w organizacji takich wydarzeń. Wiele podmiotów proponowało jej samą przestrzeń – ona jednak potrzebowała także wielu dobrych rad. Wybrała więc tę instytucję, która wsparła ją swoją wiedzą i zaproponowała wspólne przygotowanie koncertu.

Stypendyści są jedną z najciekawszych grup docelowych Funduszu Współpracy. Ich twórczość często potrzebuje odpowiednich przestrzeni do prezentacji efektów stypendialnej pracy i nawiązania kontaktu z publicznością. Już dzisiaj część instytucji wychodzi z propozycją współpracy i włączenia twórczości stypendysty lub stypendystki do swojej oferty kulturalnej. Brak środków sprawia jednak, że nie udaje się w ten sposób odpowiedzieć na wszystkie istniejące potrzeby. Fundusz daje szansę na rozwiązanie tego problemu. Umożliwia też instytucji większe zaangażowanie kompetencji swoich pracowników do wsparcia stypendystów w promocji i komunikacji efektów ich pracy.

Kilka ważnych kwestii, o których warto pamiętać

Fundusz Współpracy został wymyślony jako proste narzędzie o dużych możliwościach. Nie trzeba więc go nadmiernie komplikować. Dotyczy to zwłaszcza zasad udostępniania zasobów i rozliczenia związanych z tym kosztów.

Może się zdarzyć, że zasoby instytucji nie będą mogły zostać udostępnione bez opieki jej pracowników. Nie chodzi tylko o obsługę techniczną, ale również np. wsparcie merytoryczne. Dążenie do uproszczenia biurokracji koniecznej do obsługi Funduszu Współpracy przekonało nas, że każda instytucja ustalając realny koszt udostępniania swoich zasobów powinna uwzględnić w nim także dodatkową pracę pracowników i podać w swoim **PLAN**ie kwotę zryczałtowaną. W koszt udostępnienia nie wpisujemy więc oddzielnie kosztów osobowych. Przykład: udostępnieniu sali na wieczór autorski może towarzyszyć praca samej obsługi technicznej. Instytucja może jednak zaproponować znacznie więcej – np. wsparcie promocyjne, przygotowanie opisów i informacji prasowych, zaprojektowanie plakatu, wysyłkę zaproszeń, itp. W pierwszym przypadku koszt udostępnienia sali wraz z obsługą techniczną może wynosić np. 200 zł, a ze wsparciem merytorycznym 300 zł. Sposób rozliczenia tych kosztów refinansowanych w ramach dotacji bieżącej pozostaje już sprawą wewnętrzną regulacji danej instytucji.

Zasady udostępniania zasobów powinny być z jednej strony intuicyjne, a z drugiej określać w bardzo konkretny sposób reguły współdziałania i współtworzenia kultury. Korzyści i wzajemne zobowiązania muszą być jasne dla obu stron. Każda instytucja sama decyduje o stopniu swojego zaangażowania w Fundusz Współpracy. Warto jednak wyznaczyć jednego pracownika, który będzie zajmował się koordynacją i informowaniem potencjalnych przyszłych partnerów o aktualnej sytuacji i stanie zasobów. Pamiętajmy bowiem, że korzystanie z Funduszu Współpracy i inicjowanie nowych działań może odbywać się przez cały rok.

Każda osoba, organizacja czy grupa nieformalna przed rozpoczęciem wspólnych działań musi podpisać porozumienie o współpracy, w którym będą określone wzajemne zobowiązania. Porozumienie to nie zawiera wyceny takich zobowiązań, ponieważ Fundusz Współpracy nie opiera się na wymianie barterowej czy usłudze najmu. Realizacji umowy nie towarzyszą też żadne dokumenty finansowe.

Z perspektywy „beneficjenta”

Organizacje pozarządowe, stypendyści i stypendystki, indywidualni twórcy i twórczynie, animatorzy i animatorki kultury oraz inne grupy nieformalne mają w Funduszu Współpracy równie ważną, choć odmienną rolę. Instytucje kultury tworzą formę, „beneficjenci” wypełniają ją treścią.

Pierwszym zadaniem stojącym przed „beneficjentami” jest stworzenie koncepcji tego, co ma zostać zrealizowane. Warto wiedzieć nie tylko to, co posiada chce się zrobić, ale też jakie zasoby będą potrzebne do realizacji tego pomysłu. Mając taką wiedzę można zacząć szukać instytucji, która ma i będzie chciała podzielić się danymi zasobami.

Warto pamiętać tylko o tym, aby:

Zapoznać się z zasadami udostępniania zasobów określonymi przez instytucje kultury i sprawdzić, czy profil danej instytucji jest spójny z charakterystyką proponowanej koncepcji wspólnych działań.

Zgłosić się ze swoją ofertą bezpośrednio do instytucji kultury przed 31 marca roku, w którym ma zostać zrealizowany dany pomysł. Jest też oczywiście możliwość zgłaszania się z pomysłami w późniejszych terminach. Ze względu na fakt, że pilotaż Funduszu Współpracy wiąże się z relatywnie niewielką wysokością dostępnych środków, może się okazać, że budżet na te działania szybko się wyczerpie.

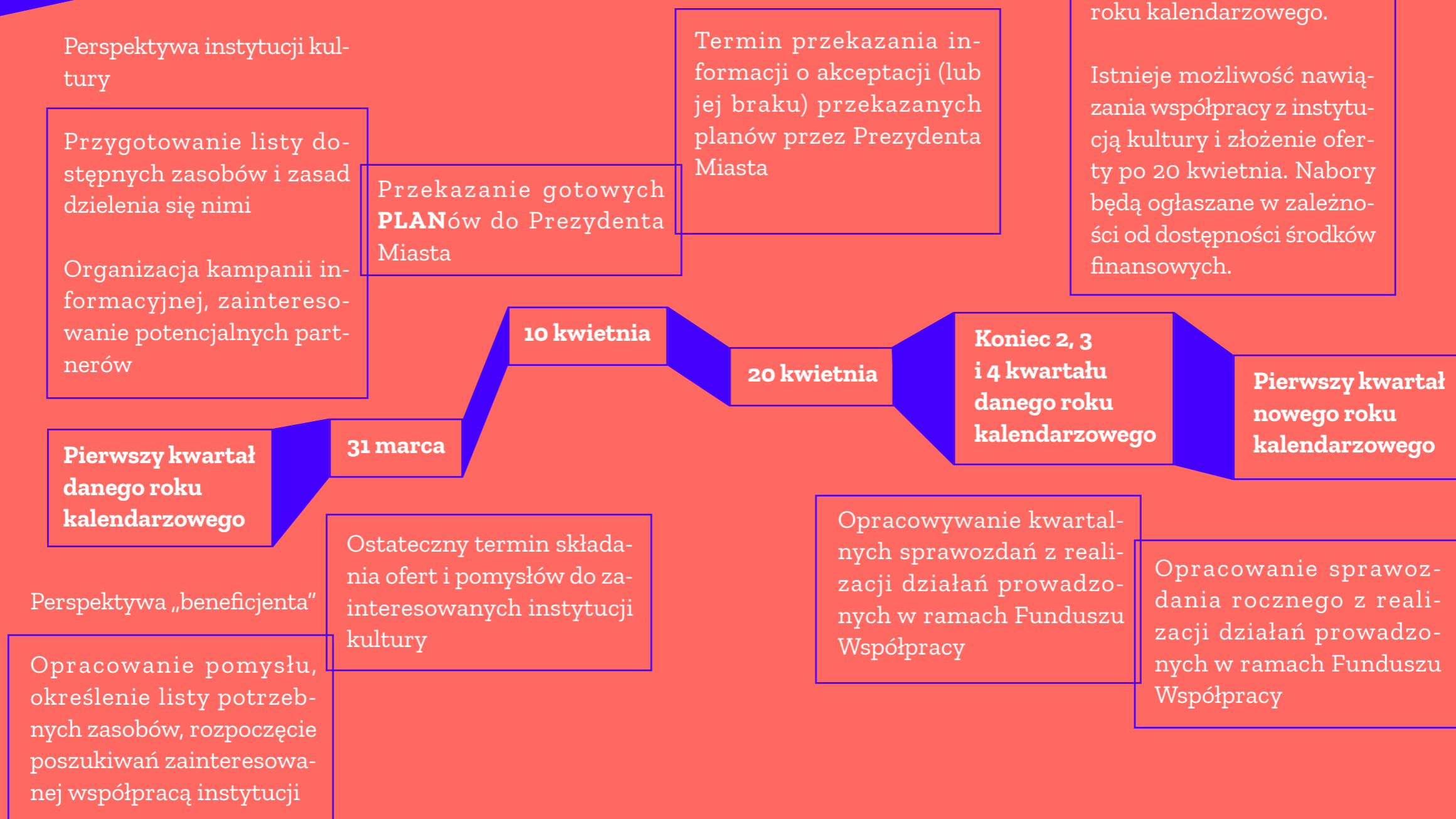
Podpisać porozumienie o współpracy z jasnym określeniem wzajemnych zobowiązań. To oznacza, że trzeba też wcześniej przemyśleć kwestię oczekiwań wobec instytucji kultury i zakresu swojej własnej odpowiedzialności za realizację wspólnych działań.

Zrealizować swój pomysł i szybko zabrać się za kolejne działania.

Nie traktować instytucji kultury jako podwykonawcy odpowiedzialnego za techniczną realizację danego wydarzenia czy działania.

Przygotować się do udziału w corocznej ewaluacji, czyli zrobić notatki z przebiegu współpracy, spisać swoje przemyślenia z efektywności przyjętej formuły Funduszu Współpracy i przygotować propozycje ewentualnych korekt w przyszłości.

Droga krok po kroku w Fundusz Współpracy

Fundusz Współpracy

Współtworzenie kultury znów jest proste

Przewodnik dla zainteresowanych współpracą, współdzieleniem i współdziałaniem w kulturze.

Opracowanie treści: Artur Celiński | DNA Miasta | www.dnamiasta.com

Projekt graficzny i skład: RZECZYOBRAZKOWE

Przewodnik powstał z inicjatywy Referatu Kultury

Departament Kultury, Promocji i Sportu

Urząd Miejski w Białymstoku

Fundusz Współpracy jest częścią realizowanego przez Miasto Białystok „Programu polityki kulturalnej Miasta Białystok na lata 2018-2022 plus”

Wolna licencja Creative Commons Uznanie Autorstwa (CC BY)

Białystok 2019